

Hamborské novinky

občasník obce Brezovička, ročník II., číslo 6

Editoriál

Kvalitné cesty sú často veľmi dôležitým predpokladom rozvoja regiónu. Prednedávnom otvorili opravovaný úsek smerom na Spišské Podhradie. Aj u nás sa finišuje s rekonštrukciou časti cesty, kde došlo k narušeniu integrity. Veď kedysi dávno bola táto cesta spájajúca Šariš so Spišom významnou obchodnou tepnou. V susednej obci Nižný Slavkov to dokladuje aj nedávno zreštaurovaná freska sv. Krištofa – patróna cestujúcich. Snahy o reštaurovanie tam boli už na začiatku 50-tych rokov minulého storočia, ale vtedajšie spoločenské zriadenie tomuto činu neprialo. V súčasnosti sa freska skvie v plnej kráse a pripomína domácim i turistom niekdajší význam cestného prepojenia. Cesta ako prostriedok presunu z miesta na miesto má charakter pulzujúceho spoločenského života a uľahčuje vzájomnú spoluprácu.

Dobry a bezproblémový prístup je zvlášť potrebný pri rôznych zásahoch počas požiarov alebo záchranných prác. V tomto roku uplynie presne 90-tka od chvíle, kedy v našej obci začal vyvíjať organizovanú činnosť Dobrovoľný hasičský zbor. Na niektoré momenty z jeho histórie sa spoločne pozrieme v aktuálnom vydaní tohto občasníka. Hasiči sa zúčastňovali nielen prípadných protipožiarnych zásahov alebo súťaží, boli tiež akýmisi organizátormi počas významných cirkevných slávností a podľa známej fotografie sa dozvedáme, že dôstojne zastali svoju úlohu aj v deň kňazských primícií nášho rodáka vdp. Michaleka.

Okrem hasičov sa angažujú v obci futbalisti. Aj táto sezóna bola pre nich úspešná. Okrem nich nás reprezentuje aj družstvo žiakov. Práve s ich trénerom sa nachvíľu pristavíme pri zhodnotení uplynulého súťažného ročníka. Šport je jedným z najefektívnejších spôsobov využitia voľného času, a preto dúfame, že sa bude naďalej rozvíjať. O to sa môžeme pričiniť my, všetci, napríklad zapojením sa do výzvy nadácie známej finančnej inštitúcie, a tak napomôcť zlepšeniu vybavenosti nášho ihriska. Prajeme vám príjemne strávené leto.
/ kp /

Z obce ...

Prierez kultúrnymi podujatiami

Aj tohtoročná jar mala v Brezovičke gratulačný charakter. Najprv v sobotu, 25. apríla, podvečer sa uskutočnila v kultúrnom dome milá slávnosť. Stretli sa tu jubilanti, rodičia s deťmi narodenými v uplynulom roku a ostatní občania. Pre všetkých prítomných bolo pripravené chutné občerstvenie a zaujímavý kultúrny program, na ktorom sa podieľali okrem detí a mládeže z Brezovičky aj hostia z Krivian.

Na úvod sa prihovril k občanom pán starosta Bc. Peter Tomčufčík. Potom pokračoval v šnúre prívetivých slov k rodičom detí narodených v minulom roku a k manželom, ktorí oslávili výročie sobáša. Nezabudol ani na najstarších občanov a ostatných jubilatov. Všetkým odovzdal milý darček a zahrnul ich blahoželaním. Túto slávnosť budú pripomínať zápisy prítomných oslávencov v Pamätnej knihe.

Pôsobivým a nádherným spevom zaujala interpretka populárnych piesní z Krivian, Janka Štofániková, ktorú sprevádzal na klavíri Martin Bodnár. Príjemnú atmosféru vytvorili svojím tanečným vystúpením Ivana Bodnárová a Ján Sabolík, taktiež z Krivian. Potlesk nadšeného publika zožali tiež Mažoretky z našej obce pod vedením Mgr. Kataríny Janíčkovej. Scénkami, pesničkami a hrou na elektrickej gitare a na bicích nástrojoch sa predstavila naša mládež. V závere sa pán starosta poďakoval všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do prípravy a priebehu celého podujatia.

V nedeľu, 17. mája, sa konalo kultúrne podujatie pri príležitosti Dňa matiek, kedy slová blahoželania pre zmenu patrili mamám a starým mamám. Pán starosta im vo svojom príhovore vyjadril úctu i vďaku. V kultúrnom programe účinkovali deti z miestnej materskej školy pod vedením svojich učiteliek Kataríny Bujňákovvej a Bc. Márie Tomčufčíkovej a členky mažoretkového tanečného súboru z našej obce. Predvedené vystúpenie si vyslúžilo od publika zaslúžený potlesk. Na svoje ratolesti sa prišli pozrieť aj otcovia. Zúčastnené mamy a staré mamy si prevzali sladký darček a voňavú ružu. Pre všetkých bolo vkusne naservírované pohostenie. Každému, kto sa podieľal na organizovaní tohto podujatia, patrí uznanie i poďakovanie.

Veríme, že podobné stretnutia sa uskutočnia aj v budúcnosti. Aj takéto podujatia utužujú vzájomné vzťahy v obci a prispievajú k zveľaďovaniu komunitného života.

Hudobno-tanečné predpoludnie v Materskej škole

V stredu, 3. júna, sa uskutočnilo hudobné vystúpenie v Materskej škole v Brezovičke. Bolo jedným z viacerých podujatí Týždňa planéty detí. Hrou na bicích nástrojoch sa predstavil Dušan Kaleja. V sprievode tónov reprodukovovaných známych piesní vytvoril príjemnú atmosféru a deti roztancoval. Okrem tohto podujatia potešil svojou hrou na bicích aj účastníkov kultúrneho podujatia v Lipanoch na námestí pri príležitosti 50. výročia udelenia štatútu mesta. Zahral si spolu s hudobnou skupinou Ružový panter. Ako sa vyjadril, bol to pre neho veľký a neopísateľný zážitok a hranie so živou kapelou ho veľmi nadchlo. Aj deti z našej Materskej školy odmenili jeho vystúpenie aplauzom podobne ako ľudia na lipianskom námestí.

Materská škola pripravila aj ďalšie aktivity v rámci spomínaného týždňa. Na Deň detí sa konal Športový deň, kedy si detičky s chuťou zacvičili. Boli pre ne pripravené rôzne športové súťaže. Vďaka patrí učiteľkám za to, že sa s neúnavným pracovným zánietením venujú deťom.

Ukončenie futbalovej sezóny a výzva na hlasovanie ... V nedeľu, 14. júna, bola oficiálne ukončená futbalová sezóna v ročníku 2014/2015. V Penzióne

Hamborek sa stretli hráči, tréneri, funkcionári a ostatní občania, aby zhodnotili uplynulú úspešnú sezónu. Program pokračoval neformálnym posedením.

Výzva na hlasovanie a podporenie projektu zlepšenia vybavenosti nášho ihriska sa nachádza na tomto internetovom linku / hlasuje sa do konca júna!!! / :

<http://www.pomahajtesnami.sk/projekt/291>

Čo možno rozumieť pod zmodernizovaním nášho futbalového areálu?

Nové ozvučenie areálu, nové siete na bránky, nové dresy pre družstvo žiakov, nové príslušenstvo pre ihrisko, ako linajkovací vozík, rohové zástavky, ukazovateľ skóre s časomierou, hráčske lavice, úsporné osvetlenie....

Téma ... Henrich Berzeviczy ... V našej obci sa tiež narodili významní ľudia, ktorí sa vo svete nestratili a boli pre spoločnosť prínosom. Mnohé obce zdobia rôzne pamätné tabule venované rodákovi, ktorí pôsobili v rôznych odboroch. Nedávno odhalili náhrobnú dosku niekdajšiemu nižnoslavkovskému kňazovi, ktorý v časoch nežičiacich katolíkom neochvejne bránil svoju vieru i samotných veriacich. Pamätná tabuľa je vhodným spôsobom ako vzdať hold a uznať nesporné kvality jednotlivcov i spoločností. Možno ste už počuli o Henrichovi Berzeviczym. Pochádzal zo známeho šľachtického rodu. Korene tohto rodu siahajú až do rakúskeho Tirolska. Teraz si spolu priblížime aspoň fragmenty jeho dobrodružného života.

Narodil sa na Sviatok všetkých svätých, 1. novembra 1652, práve v našej obci. Bol významným matematikom a príslušníkom rádu jezuitov. Po náročných štúdiách sa stal profesorom filozofie a matematiky na Trnavskej univerzite, kde predtým sám študoval. Neskôr tam pôsobil ako prorektor. Vyučoval aj na iných miestach. Po obsadení Trnavy vojskami Františka Rákócziho padol do zajatia. Po prepustení prednášal matematiku na univerzite v Grazi. Na sklonku života pôsobil ako učiteľ v Banskej Bystrici, kde 20. júla 1713 zomrel. Zachoval sa nám záznam o jeho učebnici matematiky *Arithmetica practica*, ktorú vytvoril počas pôsobenia na Trnavskej univerzite. Významne sa pričínil najmä o rozvoj matematiky. Cisárovi Leopoldovi I. venoval knižočku *Sacer*

Ungariae Tricollis / Posvätné trojvršie Uhorska / a na obranu jezuitov napísal apológiu. V tom čase bolo písanie obrán jedným zo spôsobov ako obhajovať spravodlivosť a právo. Z našej obce pochádza určite viac zaujímavých ľudí. Aj v súčasnosti našu obec dôstojne a veľmi úspešne reprezentuje viacero rodákov. Všetko na väčšiu česť a slávu Božiu!

Téma ... Seniori spomínajú aj na hasičstvo v minulosti

Dakedi bula taka neveľka hasičska butka tam, dze park s kapľičku sv. Jana Nepomuckeho. A ňedaľeko tej butki stal svojpomocne postaveni moscik. Išlo še po ňim až napred žida Kabatka. Ten moscik še zrobit najmä preto, že še po ňim ľepši prechadzalo z drevom rovno do dvoroch. Ňeskorši še hasičska butka preňesla do Pekľiska. Tam bul košar pre jalovinu, ta tota butka služila jag ukrit pre pastira, ked išla burka. A co še nachadzalo v butke, ket ešči stala v dzedziňe? Bula tam strikačka na ručni pohon zo štyrmi koľesami a had'ice. Po určitim čaše še postavila terajša zbrojňica na mesce, dze dakedi bula ovocinarska školka. A pan učiteľ Lazorik mi hvareľi: „Ty bivaš najbl'izej, ta doňiš vedro hnoju ku stromkom.“ A ket trepaľi had'ice, ta zme znaľi, že buli hasiče dagdzi na suťaži, ta tag jag i teras. A ras horelo f Slafkove, bulo tag z jari. I našo tam išľi ratovadz majetki. Trebalo zahacic jareček, bo ceklo malo vodi. I zo slamu še hacilo. Potim prišla cisterna zo Sabinova. A raz ked horelo f Slafkove, ta až slaňina ľitala s pujdoch v ľufce, z višneho konca na nižňi. A suťaže še dakedi richtovaľi f stretku valala pret Kovaľa. Na drahe še zapalil snop slami a šlo o to, kto ho frišnejši zahašil. A jeden žandar, co tam bul, ta po zapalenu slami povedzel: „A dze je voda?“ A pritim stal rovno na ňej, tedi na mosciku.

A dakedi še rajbalo na takej lavečke a z drevenim piestom še trepalo po lachoch. A čom še použiťal dreveni piest? Bo obľečne še ftedi šilo s platna a bulo hrube. Trebalo po ňim poradne trepac s piestom, žebi z ňeho višol prašek. Potim še viplukovalo v žompe pri piľe. S teho žompu bulo možne nacahac vodu i f pripadze požaru. A jag hasiči trubil'i na ustnej trube, ta zme znaľi, že budze suťaž. A ujko Handlovič maľi obecnu trubu a hlašil'i oznami. Ket dagdzi horelo, ta še ľudze raz-dva zmobilizovaľi. Pri jednej veľkej povodňi pomahaľi i hasiči. F stredku dzedzini išlo pulno vodi. Z ľeša vžala

voda kameňe a za obchodom zahacilo jarek. Ta še richlo prikladali ku dvorom a domom mechi s piskom i zo slamistim hnojom. Kravi mušeli čekac, ket še vracali domu. A ket prišli povodne abo dagdzi horelo, ta še zviklo rucic do vodi abo do ohňa škapular. Pravda je, že to pomohlo, bo voda i oheň ustupovali. A v dzedziže zme mali i zdravotnicki sklad. Nachadzal še v našej manzatke a okrem bežnich zdravotnickich materialoch tam buli i nošitka. Ňeskorši našo hasiče cvičili na každy jednu suťaž. V disciplinoh sebe merali sili z Brezovicu, Drafcami, Šenvižom a ostatnimi obcami. Raz buli na suťaži aš na prešovskim letisku. Tam ich diskvalifikovali pre jednu chibu – po utoku našim hasičom odpadol koš zo savici do nadrži. Pri jednej suťaži strikačku po zapojeňi vivracilo na bok. I napriek takim problemom še našo hasiči často umiestňovali na verchnich pričkoch a prikladne reprezentovali našu obec. Vďaka šickim, ftedajšim i terajšim funkcionarom, velitelom i radovim hasičom.

/ šb, km, fb, upr. kp /

Vyberáme z hasičskej ročenky ... *Hambork*: Zal. r. 1925, 15 členov. Predseda: Ján Duch, velitel: Matej Polomský, n. velitel: Andrej Kall, tajomnik: Martin Michalek, pokladnik: Ján Duch, doz. Majetku: Ján Štelbaský, revizori: Jozef Polomský, Jozef Bujňák.

zdroj: Hasičská ročenka z r. 1935

Zo spektra ... rozhovor s futbalovým trénerom žiakov

Futbalové družstvo žiakov sa predstavilo po viacročnej odmlke v ligovej súťaži. Pri svojej premiére sa mu podarilo dôstojne obstáť v nabitej konkurencii. Výsledková tabuľka je dôkazom toho, že zvlášť od piateho miesta sa nachádzajú tímy s veľmi malými bodovými rozdielmi. Našim mladým futbalistom želáme veľa odhodlania, trpezlivosti a zdravia pri ich ďalšom reprezentovaní. A teraz sa porozprávame s trénerom žiakov, Samuelom Nemergutom.

Čo Ťa motivovalo najviac pri rozhodnutí viesť družstvo žiakov?

Láska k futbalu a možnosť uchopiť sa nových výziev. Práca s deťmi mi prišla ako skvelá príležitosť a možnosť odovzdať niečo mládeži, a najmä tým úplne najmenším. Tak isto mi častokrát prišlo ľúto, keď som prechádzal okolo

ihriska a spomínal, ako za mojich čias nás bolo na ihrisku dvadsať a viac a dnes skoro mŕtvo.

Čo považuješ s odstupom času za najdôležitejšie v práci s mládežou?

Výchovu. Tak ako sa deti učia správaniu doma, v škole, na verejnosti, takisto na futbale. Tréningom rozvíjame fyzický fond a pri samotnej hre ten mentálny. Futbal a akákoľvek športová tímová hra rozvíja pohybové schopnosti, a taktiež formuje charakter a osobnosť samotných hráčov. Mám pocit, že vo všeobecnosti mnohým dnešným deťom výrazne chýba rešpekt, preto som rád, že sa žiacky futbal po rokoch vrátil do Brezovičky.

Skús popísať, čo Ti prináša samotné kaučovanie žiackeho tímu? Určite Ťa to posúva ďalej, čo sa týka prípravy tréningov a samotných ostrých zápasov.

Starosti, ale aj radosti. Začiatky boli veľmi ťažké, pretože som dostal hŕstku detí, z ktorých chcel byť každý jeden na začiatku samozrejme útočník. Ja som ich dovedy nevidel hrať futbal, tak som nemal ani predstavu, ako začneme, ale prvé tréningy a zápasy ukázali, kto je na ktorý post vhodný. Každý tréning a zápas nás posúval o krok ďalej, o čom svedčí aj fakt, že po jesennej časti sme mali 3 body a na konci sezóny 12. Nie je to veľa, ale tuším po 7 - ročnej pauze pri žiakoch a najmä v silnej konkurencii ani málo. Môžem povedať že som spokojný.

Ktorý zápas sezóny Ti najviac utkvel v pamäti a prečo?

Takých bolo viac, ale keď mám vybrať jeden, tak našu úplne prvú výhru. Vyhrali sme v Ražňanoch aj napriek tomu, že sme dohrávali len s desiatimi hráčmi. No aj tak mi najviac utkvelo v hlave, keď po skončení zápasu v šatni hráči s veľkou radosťou kričali: „Konečne vieme aj my, aký je to pocit.“

Pri každom zápase pociťuješ zodpovednosť za svojich zverencov, ako ich zvykneš motivovať pred zápasom?

Zodpovednosť začína už v momente, keď ich vezieme na zápas vonku a tak isto počas samotného zápasu, keď sa obávam pri niektorých súbojoch najmä o tých maličkých. S motiváciou to bolo ťažké, a stále je. Pozitívna motivácia nejako nezaberala, tak sme sa dohodli na radikálnejšom riešení. Dohodli sme sa, že koľko gólov inkasujeme v zápase, toľko si na budúcom tréningu

odbehneme koliesok okolo ihriska. Keď si porovnáam náš prvý zápas proti Jarovniciam, kedy nás rozstrieľali 18:1 a náš druhý zápas proti ním bol už len 7:1, tak môžem povedať, že tá negatívna motivácia asi trochu pomohla.

Spomínaš si na nejakú vtipnú príhodu z tréningu alebo zo zápasu?

Tak takých bolo viac. No najväčšmi ma dojalo, keď uprostred tréningu na ihrisko došlo „pizza auto“. Spustil sa krik a chlapci sa rozbehli k autu, vyplatili pizzu, vrátili sa s plnými ústami a povedali: „No, môžeme pokračovať.“

Pozn. vďaka za vyčerpávajúce odpovede a tých povinných koliesok alias inkasovaných gólov nech je stále menej. Ale inak, beh je zdravý a prospieva srdiečku. / upr. kp /

Mladí uvažujú ... Nad známymi výroky

Myšlienky a známe výroky nás často nabádajú k tomu, aby sme začali bližšie uvažovať o ich podstate. Podľa týchto myšlienok sa riadia mnohí z nás. Napríklad jedna hovorí, že priateľstvo ani zlatom nevyvážiš. Je to naozaj tak? Ja si myslím, že áno. Pretože, ak človek stratí priateľa, stratí aj oporu. A keď stratí oporu, tak zároveň stratí aj silu do života, pretože ho nemá kto usmerňovať a pomáhať mu v ťažkých chvíľach. Ale vždy je tu Niekto, kto neopustí. V ďalšej myšlienke sa dozvedáme, že každý je kováčom alebo strojom svojho šťastia. Ale, čo ľudia, ktorí sa do nešťastia dostali vinou iných? Čo sa stane s takými ľuďmi? Ako im môžeme pomôcť? Všimame si ich nešťastie alebo nad nimi iba mávneme rukou? O všetkých týchto frázach by sa dalo veľmi dlho rozprávať, no ja som chcela poukázať najmä na to, že ľudia už pomaly zabúdajú, prečo sú na tomto svete. Určite tu nie sme iba preto, aby sme celý život strávili v práci, i keď sama práca je dôležitým nástrojom vytvárania hodnôt. Určite tu človek nie je iba preto, aby pestoval akýsi „kult“ neustáleho až prehnaneho nasycovania vlastných potrieb a záujmov na úkor ľudskosti a lásky. Prečo niekedy na chvíľu nezastaviť a neobzrieť sa okolo seba? / mária /

Vtipnejší vyhráva ...

Školský rok sa končí, ale my sa ešte nachvíľu vrátíme do lavíc. V nasledujúcom vtipе sa možno dozvieme, že slovo „chlieb“ má úplne iné

skloňovanie. Aspoň podľa žiaka Ferka. A možno si aj vy pri čítaní tohto vtípu spomeniete na zopár úsmevných príhod, ktoré ste zažili v škole.

Ferko poslušne sedí v lavici a pani učiteľka sa ho pýta: „Ferko, prosím skloňuj slovo chlieb.“ Ferko sa na okamih zamyslí a rozhodne povie: „Kto, čo? Chlieb. S kým, s čím? So salámou. Komu, čomu? Mne.“

Detský kútik

Pátrame po jednom mene

V nasledujúcej po šarišsky písanej básni chýba podstatný údaj, a to meno jedného významného vzdelanca. Ak ste doteraz pozorne prečítali všetky predchádzajúce články, tak ste určite naďabili na to meno. Ak ste ho nepostrehli, môžete sa vrátiť k jednotlivým článkom ešte raz a zaiste vám rýchlo udrie do očí.

Z Hamborka i vzešol,
kopu mestoch v žici prešol.
Za katedru šmelo šedol,
žiakoch k umu s lasku vedol.
Zajali ho mocne pluki,
prežil harešt, veľke muki.

Po čaše še k žiakom vracil,
k svojej učiteľskej práci.
Verni zostal svojej vire,
tužil po živoce v mire.
Pisal cisarovi važne spisi,
obraňoval vlasc
a herdosc na ňu vzkrišil.

Môj výlet

Viete, kam sa vybrala Marienka? Miesta použité v príbehu sú chotárnymi názvami v nárečovej podobe a nájdete ich v okolí našej obce. Vybrať sa tam

môžete s rodičmi alebo starými rodičmi. Napríklad počas letných prázdnin. A ak ste tieto miesta už navštívili, môžete ich prejsť znova, hoci aj s vašimi spolužiakmi.

Marienka má pred sebou dva mesiace prázdnin, dva mesiace oddychu. *Ale čo s kopcom voľného času?* Uvažuje a zároveň si píše do zošita všetko, čo by chcela zažiť a vidieť počas prázdnin. „Zoo v Košiciach, Šarišský hrad, Zlú dieru v Lipovciach, kúpalisko v Sabinove. Je toho naozaj dosť!“ povzdychne si ťažko a zatvára zošit. Vonku je naozaj krásne. Láka ju to na ihrisko, do záhrady na zrejúce čerešne, alebo len tak do prírody. Vtom sa dvere jej izby náhle otvoria, ako keď sa priženie búrka a ona v nich zbadá zavalistú postavu svojho starkého. Slniečné lúče dopadajú na jeho plec a jej sa zdá, ako by videla toho najodvážnejšieho rytiera z rozprávky. Dedko vyzerá na svoj vek veľmi zachovalo, pravidelne navštevuje posilňovňu, vedie klub seniorov, neúnavne organizuje rôzne výlety a exkurzie. Marienka denne ďakuje Bohu za rodičov i starkých. S jej rozprávkového snívania ju zrazu vytrhlo dedkovo nečakané pozvanie. „Pozývam Ťa na prvý zo série letných turistických výjazdov,“ povie celkom rýchlo. Marienka nevie, čo si má o tejto ponuke myslieť. Veď kúpalisko alebo Zoo sú podľa nej oveľa lákavejšou ponukou. *No, prečo nie!* Pomyslí si a hneď prikývne. „Ale, vezmeme so sebou aj decká z triedy. Tie sedia väčšinou pri počítačoch a realita im uniká. Môžem?“ spýta sa nespoko. A tak sa aj stalo.

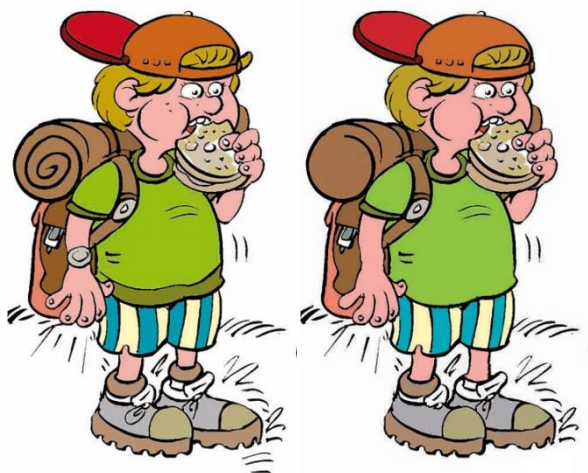
A kam sa spolu vybrali? Najprv prešli *Kantorske*, potom *Starý temetuf*, dostali sa *Pod uboč* a *Za Huru*. Nevynechali ani *Šejbu*, *Šestgront* či *Ovesky jarok*. Dokonca sa ocitli aj *V čole*. A z každého výletu sa vrátili s kyticami úžasne voňavých čajových bylín. Marienka navštívila počas prázdnin aj miesta zo svojho zošita, ale turistické výjazdy s dedkom v okolí obce boli aj tak najkrajšie. / bv /

Neposlušné slabiky ..V nasledujúcej vete sú tri slovíčka akési popletené a slabiky v nich prestali počúvať. Stále sa hemžia, neposedia a nie a nie sa dať do pôvodného stavu.

Marienkin ocko *tovalodces* do ďalekého *Golmonska* a bude tam vykonávať výskum *skehotierpas* spôsobu života tamojších obyvateľov.

Letný špeciál pre deti

Miško a Janko sú bratmi, dvojčikami. Počas letných prázdnin sa vydali s kamarátmi na dobrodružnú cestu k starým zrúcaninám niekdajšieho hradu. Chceli si vyfotiť zrúcaniny a svoje zážitky spísať do článku v obecných novinách. Cestou sa zastavili, aby si doplnili energiu. Každý vytiahol z rucksaka chliebík, keksík a iné dobroty. Aj Miško s Jankom. Sú však na nerozoznanie. Viete nájsť rozdiely na nasledujúcich obrázkoch?

V zdraví i nezdraví ... skorocel

Fedorko sa rozbehol s veľkou radosťou na lúku. Otec jeho bežeckému tempu nestačil. Fedorko sa zrazu pristavil pri malých zelených listoch kopijovitého tvaru a krútiac hlavou sa spýtal ocka, ktorý dobehol: „Oci, tie listy vyzerajú ako maličké kopije. Tak akurát pre mňa. To by som s nimi šermoval! Ale, to by museli trochu spružnieť.“ „Fedorko, s týmito kopijami by si veru nevybojoval nič. To sú listy skorocela, ale ten predsa len pomáha pri boji,“ vysvetľuje otec svojmu zvedavému synčekovi a hneď odtráha niekoľko listov. „Pozri, tieto listy pomáhajú v boji s rôznymi chorobami,“ pokračuje vo vysvetľovaní. „A s akými?“ nedočkavo vyletí z Fedorkových úst. „Napríklad bojuje s modrinami, vyrážkami, kožnými zápalmi, ale osvedčil sa aj v boji

so žalúdočnými či dvanástnikovými vredmi a veľmi dobre sa s jeho pomocou zaceľujú rany,“ nachvíľu otecko stíchne a začne zbierať ďalšie listy. Fedorko sa pridá k zberu a pokúša sa vytrhávať celé rastlinky aj s koreňmi, pričom volá na ocka: „Oci, pozri, ja už mám skorocel skoro celý!“ Otec ho mierni v zberateľskom nadšení: „Fedorko, stačia nám listy. Korene nechajme v zemi.“ Spoločne sa im podarilo nazbierať plný košík. Cestou domov si Fedorko povedal len tak pre seba: „Ak sa mi v zime podarí počas hokejového zápasu na našom klzisku schytať nejakú modrinku od zatúlaného puku, už viem, čo mi pomôže.“ My mu prajeme, aby sa mu darilo v hokeji a aby šťastlivo a v zdraví dohral každý jeden zápas. / kp /